

Menjar-se el candidat rival (o a si mateix)

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

En campanya les metàfores floreixen com bolets. Bé, a tot arreu menys en els debats televisats, terreny abonat per consignes repetitives, nul·la imaginació i intel·ligència amb comptagotes. La gastronomia dóna joc, ja sigui amb una botifarrada popular amb simpatitzants, un refinat tast de vins o unes coques de Sant Joan amb les caricatures dels candidats del 26-J. La ploma i els colors de Joan Vizcarra i el pols pastisser del savi Christian Escribà han donat cos a una proposta llaminera i amb múltiples accepcions metafòriques. Una mena d'eleccions paral·leles en què els clients de la pastisseria podran votar per la seva coca preferida. "Entra i vota pel candidat que et menjaries",

és el reclam que han creat. I n'hi ha un altre: "Nosaltres no fem política però sí bones coques". Ui! Això és molt opinable, ara està molt de moda considerar que tot és política. Una opinió francament estressant.

Els candidats del 26-J ja tenen la seva coca de Sant Joan amb caricatura de xocolata blanca. Ahir es va presentar a la pastisseria Escribà, amb Xavier Domènech, Gabriel Ruffián i Francesc Homs; el PP va tenir el detall d'enviar-hi Dolors Montserrat. El PSC i C's, ningú. Una bona excusa per fer bullir l'olla, conversar sobre la marxa atrafegada de la campanya i esmorzar de gust. El joc era més que evident: a qui es menjaran? "He vist el Ruffián a punt de clavar queixalada al Rajoy". "Tu no t'hauries de menjar el Sánchez?", li pregunten a Domènech. "Però si us esteu menjant tots a vosaltres mateixos!", deixa anar una periodista. El que hem dit, metàfores a cor què vols. I a fe de Déu que n'hi ha més d'un que porta mesos devorant-se a si mateix sense pietat ni descans.

La pastisseria Escribà ha creat unes coques del 26-J. FERRAN FORNÉ

La mateixa operació quan arriba el torn de votar: tots compleixen el pronòstic i introdueixen la petita merenga –és el sistema ideat per Escribà– a l'urna amb la seva pròpia caricatura. Domènech no s'atreveix a votar Sánchez. Ruffián i Homs no es voten mútuament. I Montserrat? Bé, ella vota Rajoy, esclar. Mentre conversen, esmorzen i es fan fotos,

els queda temps per fer cares d'estupefacció davant dels mòbils d'un parell de reporters que transmeten en directe per Periscope per al programa d'Ana Rosa. Un d'ells diu "corrazones" cada tres o quatre paraules. Nou periodisme, n'hi diuen.

Val la pena fixar-se en les caricatures de Vizcarra. Ha dibuixat Rajoy despul·lat –la va pensar per a l'Interviú– amb l'albatros del PP tapant-li les vergonyes. Igual que a Rivera –més previsible–, però aquest utilitza el Naranjito. Sánchez, de lampista davant la persiana abaixada del PSOE. Homs, desmenjat, recolzant-se sobre un logo inconcret –potser pels canvis de nom– de Convergència. Ruffián, xulesc, enarborant l'estelada. I Domènech, el més somrient, aixecant el puny enlaire. Llueixen bé sobre el brioix lleuger i la cirera natural pensats per Escribà. El recompte de vots es farà cada nit i el 23, vetllada de revetlla, gran final i sorteig de coques. Ah! I que ningú ho obli-di: l'antropofàgia puntua molt. —